

Belevenissen Pleinmarkt door Herman Koldenhof

Ooit schreef ik al iets over de papierophaal perioden, doch er zijn belevenissen die je bij blijven zoals de tijd met de 3 Jannen.

Jan Tamboer, Jan Oxener, en Jan Bijzen. Over Jan Oxener kan ik vertellen dat hij indertijd een zeer bedrijvige en enthousiaste man was met razend snelle acties tijdens het ophalen van papier op de zaterdagochtenden.

Tijdens het rijden kon hij zomaar het portier open doen om een bekende te begroeten en hing dan ook bijna uit de auto, meestal zat hij naast mij achter in de wijnrode Fort stationwagen.

Op een zonnige zaterdag morgen ging zo'n actie bijna helemaal mis omdat wij de voormalige brandweer kazerne passeerde aan de Sprengenweg (want daar werkte hij toen) en een collega toe zwaaide.

Op dat moment stuurde Jan Tamboer de auto naar links om de Loolaan op te gaan. Tjonge, ik kon Jan Oxener in de houtgreep binnen boord houden. . , vanaf dat moment draaide Jan het raam voortaan open en hadden we die zorg minder.

De papiercontainer heeft op verzoek van sommige omwonenden alle hoeken van de parkeerplaats gezien wegens 'horizonvervuiling'

Op een ochtend kwam er een ontevreden buur en informeerde verbaliserend "wie is hier de baas?" Gebroederlijk wezen zowel Jan Oxener als Jan Bijzen resoluut met de wijsvinger naar boven. Na een helder gesprek ging de buur rustig terug naar huis.

Een kleinzoon van Jan Tamboer hielp graag mee met het papier ophalen Hij was net zo enthousiast als Jan Oxener. Het uitladen ging in 1e instantie via de voorkant van de container, waar twee deuren konden worden geopend.

Na afloop konden die deuren vergrendeld worden met een stang die tegen de container aangedrukt werd, waarvoor dan weer een pin geschoven werd.

Nu wilde die stang op een ochtend niet helemaal tegen de container aankomen en schoot steeds naar voren.

Tijdens een herhaalde poging die stang op de goede plek te krijgen schoot de kleinzoon vriendelijk zijn opa te hulp. Omdat hij als voetballer heeft geleerd tegen een bal een flinke rechtse uit te halen, moest dat ook lukken tegen zo'n onwillige stang. Hij gaf er een loeiharde trap tegen en die zat dan ook in één keer op de plek. maar wel met de vijf vingers van opa er tussen. Die bleken bestand te zijn tegen een dergelijk dreun want er was geen één vinger gebroken, maar wel enorm gekneusd. Gelukkig zijn er tussen opa en kleinzoon geen breuken ontstaan.

Herman Koldenhof